

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 18. Petrus Aillius versatur Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

fidebat in Regibus Angliæ, Scotiæ, Castellæ, Arragoniæ, Navarræ, ac Lusitaniæ: Wenceslaus spondebat pro sua Bohemia, pro Germania usque ad Boruffiam, & pro suo fratre Sigismundo Hungariæ Rege: jurabant fore, ut persisterent in sententia, & affines suos in eandem impellerent. At Dux Burgundiæ his consultationibus, quæ Remis capiebantur, nunquam interesse voluit, sibi persuasum habens illud, quod antea dixerat: Hic perditur opera; perduntur dona pretiosa, quibus hanc ob causam afficiuntur Germani, promissis neutiquam staturi suis.

Sæcul. XIV.
A. C. 1398.

§. XVIII.

Petrus Ailius versatur Romæ.

Petrus Ailius Germaniæ, Galliæque Regum Legatus anno 1350 mediocris fortunæ parentibus Compendii ortus Theologiæ Parisiis audiendæ causa Collegium Navarræum ut alumnus intraverat sub annum 1372. In Universitate nationis Gallicæ Procuratorem cum ageret, Nominalium sectam prosequens Dialecticæ, ac Physicæ, præsertim libris de anima, & meteoris multam dabat operam. Anno 1375 cœpit explicare Magistrum Sententiarum; & tamen identidem de rebus divinis dicebat ad populum. Undecimo Aprilis an. 1380 ætatis suæ tri-

Navar. hist. Launoi pag. 467.

Hist. Eccles. Tom. XXIV. Ll celi-

Sæcul. XIV.
A. C. 1398.

cesimo titulum Doctoris nactus, sequente anno Noviodunum, ubi Canonicus erat factus, petiit: dein revocatus Parisios Magnus Collegii Navarræi Magister evasit anno 1384. Fama ei sua plurimos accivit discipulos: in quorum numero memorantur Joannes Gersonus, Nicolaus Clemangius, ac Ægidius Campius, qui Petro Aillio in Collegio successit an. 1389.

Is eodem anno Ecclesiæ Parisinæ Cancellarius, Regis largitionum Præfectus, & conscientiæ Arbiter, sub annum 1394 Custos thesauri ædiculæ sacræ renunciatus sic primam illius Collegii dignitatem obtinuit. Postea 2 Aprilis an. 1395 in Episcopum Aniciensem electus, & in eunte anno proximo ad sedem Cameracensem translatus ejus possessionem 2 Junii adiit. Tunc in dioecesi sua sibi residendum videns Cancellarii Parisini munus Joanni Gersono cessit. Talis erat Petrus Aillius, quando Romam mittebatur.

Delatus in Italiam Bonifacio Fundis monstrabat Regum litteras mandato fidem adrogantes, quibus is contentus erat. Itineris causam exponenti Præsuli respondebat, sibi deliberandum esse cum Cardinalibus. Et vero Romam profectus Vaticanum palatium vix intraverat cum senatum habuit. Sancte Pater! ajebant illi, dissimulatione tibi utendum est, dicendum-

cendumque, te magna voluntate facturum omnia, quæ hi Reges tibi suaserint; dummodo Petrus Lunius commentitio pontificatu suo se abdicet. Principes statuerent locum, ubi conclave haberi cuperent; te ibi cum Cardinalibus libenter affore. Probabat consilium Papa, & ita respondit Episcopo.

Sæcul. XIV.
A. C. 1398.

Pervulgata Principum petitione Romani graviter conquerebantur veriti, ne Summi Pontificis, & Apostolicæ curiæ præsentiam amitterent. Hæc enim illis magnas afferebat opes, allatura majores per annum sacrum nempe 1400; in quem copiosos jam faciebant apparatus, quos nolebant perdere. Igitur insigniores e Romanis ardentius quam unquam alias, studium erga Bonifacium significantes, Sanctissime Pater! inquebant, tu verus es Papa: tu permanes in Patrimonio S. Petri: absit, ut dignitatis abdicationem suadentibus aures præbeas! Quicumque demum sint illi, qui tibi adversantur palam, nos in fide perstabimus: nos bona nostra, vitamque ipsam periculis objicemus, ut æquitatem causæ defendamus tuæ.

Bonifacius reponebat: Erigite animos, o filii mei! manebo Papa: nolite ambigere! Quidquid dicant, agantque Imperator, ac Rex Franciæ, non eis obsequar. Placati his verbis Romani rem

Sæcul. XIV. celabant Episcopo: qui assidue pergebat
A. C. 1398. cum Papa, & Cardinalibus colloqui: sed
 id solum responsum tulit, si Benedictus
 cesserit, Bonifacium ita se gesturum, ut
 Regibus satisfaceret. Sic Roma profes-
 tus in Germaniam Præsul Confluentiæ
 Wenceslaum de negotii sui eventu edo-
 cuit. Tum iste: Ad modum agendi, quem
 Rex tuus tenuerit, me conformabo, saxo-
 que, ut totum me Imperium meum se-
 quatur. Nam, quantum video, ille ini-
 tium ponat, oportet. Postquam suum
 domuerit Papam, ego submittam meum.

§. XIX.

*Francia obedientiam Benedicto de-
negat.*

Interim Benedictus comperit Regem Ca-
 rolum per Legatos aliis Regibus, Princi-
 pibusque Christianis commendasse curam
 pacis ecclesiasticæ, ac Regem Angliæ so-
 ciam illi junxisse operam. Vehementer
 id dolens Benedictus ad Carolum misit
 Cardinalem Pompejopolitanum Marti-
 num Salvium. At Rex, regique sangui-
 nis Principes mature rem edocti eum vo-
 lebant monitum, ut ne veniret: quod mo-
 lestissime tulit Benedictus: ut apparet ex
 hujus litteris ad Ducem Biturigum, Re-
 gemque ipsum 9 Junii datis. Rex tol-
 lendi schismatis causa Parisios convoca-
 vit

Juv. Urs.
p. 132.

Spicil. to. 6.
p. 157.